

414 zidarski podjetnik gospod Goron, ki je razun vodstva tega dela še v de-
 je po mnogo pripomogel. Četrta je velečasita
 ber in zlasti gospod župnik, ki je na leci
 jo našemu ljudstvu toplo na srce polagal. Stavba
 nih stopnic je stala do blizu 2000 kron. Blago-
 občina jih je prečastiti domači g. župnik Potovšek
 i našel 15. avgusta t. l. na praznik Vel. gosp. v navzoč-
 reljubivi premnogega ljudstva. Svirala je izvrstno male-
 o, ker vsa godba 12 terih godcev. Pa pri vsem tem bi
 er ni- kadar
 hutje- krenost brez ovenčanja še jako pomanjkljiva
 obinski- zala, ako bi vsa dekleta cele fare ne bile ne-
 župan- domo pridnost izkazale, ki so se celi teden
 i bi- danile gotovo iz sto in sto vrtov cvetlice
 i ljub- nati ter drugo zelenje poiskati in veliko šte-
 no, po- njeven naplesti, ki so jih potem od petih
 e Tebi- jev, kakor je bilo razdeljeno, na vozovih
 a našo- niki pripeljali. Ako se poudari, da je na
 že na- strani teh stopnic, ter med njimi še 26
 ačanov- stanov, od začetka do konca okoli 70 sme-
 menom- nih drevesc nastavljenih bilo, torej na obeh
 to pa- nih 140, ki so bila ne le večinoma z venci
 ne raz- ni, temveč tudi skozi celo dolgost zeleni
 dvorski- ni od drevesca do drevesca slično kordonu
 govoril- ni, koliko rož in marljivega dela se je k
 oval je- potrebovalo, pa pridne roke in dobra vo-
 bralno- govore, so vse to premagale. Prekrasno venčana sta
 najred- vata slavloloka pri spodnjem začetku ter
 nožaka- njem konci stopnic pred velikimi cerkveni-
 pravilo- vrati, in ravno tako vse štiri kapelice z
 ovorilo- najšimi slavaloki med stopnicami. Mnogi trža-
 Kolšek- so šli gledat to skoraj čarobno krasoto, in
 Laške- ljudstvo je občudovalo pridnost in umetnost
 ilo nič- let vojniške fare, kajti gotovo še nikdar ni
 ili smo- na način okinčano bilo, odkar cerkev na tem
 r sadi- ni stoji. Vsačemu ogledovalcu je srce veselja
 , da so- in moral je priznati, da lepše bi pač
 oristnih- im darovalcem in sodelavcem v trajen in
 ke pod- im spomin ter v sladki nadi, da brez božje-
 blagoslova ne ostane.

Zakot pri Brežicah. Iz netužnim srcem na-
 . Neki- njamo vsem občanarjem in tudi drugim ose-
 rekeli- na daljnem Štajerskem, katerim je poznato
 eba va- Josef Gorišek, doma iz Vetrnika, da je
 il: tedaj zapustiti za njega v slabem vremenu
 zapo- obično . . . Deloval je nam nezadovoljno
 nadaljn- obč. tajnik in napol redar blizu dve leti,
 tgnil v- obil si je ob tem času vsakovrstnih neime-
 vpraša- nih in neprilicnih lastnosti. Bil je najbolj
 n kapla- bljen pri bližnjih sosedih na kolodvoru,
 bila po- prodajavo vsakovrstne tekočine, pri katerih
 o mašni- stal v spominski knjigi še po njegovi smrti.
 . Neki- je izobražen v vsakovrstnem poslovanju,
 vpraša- poročambo ga na dobro mesto za blagajničarja,
 viti, ker- se dobro izpozna pri štajerskem in hrvaškem
 lovilo lu- Marju. Sedaj je še začasnó stopil v pokojnino
 e pamet- šinsko drvvarnico, v kateri ima prosto po-
 veda za- brez hrane. Pričakuje tukaj še določbe
 pridigo, pokojnino iz deželnega fonda, ktere ga za-
 zi. Neki- dobivati šele 5 let po njegovi smrti, ker se
 i bodem- naj nabira obrestitva od tiste zaloge, katero
 pokosi- plačal ni. Pri odhodu ga bomo spremljali
 arani. Odborniki do prve postaje odgonstva z vese-
 novih, da ga nikdar ne bi bilo več v ta kraj. Po
 evice, odnici se bojo brale žalostinke pri c. k.
 se sme- sodnji v Brežicah, kakor tudi pri c. k.
 visokem- sodnji v Celju v slabi namen. Svirala
 Jožef II. bode pri odhodu ciganska banda, katero je
 odreti, sam pridobil v ta namen v občinsko hišo v
 et posta- streže, da pričakuje dobrega zaslužka od
 atnem inga iz prazne denarnice. Njemu pa naj bode
 Marijinih slovo resnični pregovor, ki pravi: Kdor pod
 radi nje- jamo koplje, tisti se sam v njo vdere.
 popotni- odhod pa mu želimo nežalostni neprija-
 rasen je.

Izgubljeni dan
 a ter do Sentrokovskibreg nad Šmarjem p. J. Pri-
 d. Stopljeni naš „Štajerc“; prosim Te za mali pro-
 Florijanaček; veš, nahaja se namreč pri nas že do-
 o in pred zastarela kraljica in „Marijina devica“ Lah.
 o cerke- vedno kakor vsiljiva muha v bralce pre-
 se nove
 topinjam
 mnogim
 o služile
 podjetje
 e Jekl in
 a, ki sta
 pa tudi
 Tretji son

ak, ki prične po noči brez spanja. Le po
 zajejočem spanju zamoremo s polno močjo
 tase delo stopiti. Po noči brez spanja smo
 otrpljeni, delamo brez moči in v odsot-
 duha, in kar napravimo, je skoraj brez

potrebnega in koristnega „Štajerca“ ter v naše
 somišljenike zaletava, tako da jo že nekateri
 „Štajerčevu staromater“, imenujejo. Ta lepa in
 velika devica namreč kar divja, ako „Štajerca“
 vidi ali to besedo sliši. Zato je začela rajši od
 hiše do hiše hoditi (ker delati itak noče ali že
 več ne more), ljudi nagovarjat, naj vendar nih-
 če več „Štajerca“ ne čita ali dobavlja, češ da
 je to velik greh. No, devica Lah in takozvana
 „Štajerčeva stara mati“, mi ti samo za zdaj to-
 le povemo; ako le ne bo pred tvojim brezuspeš-
 nim blebetanjem proti nam miru, potem ti
 bomo pa enkrat tvojo čudno in skrivno deviško
 nedolžnost, ter tvoje še večje grehe na svetlo
 spravili. Toraj: Auf Wiedersehen . . .

August Bebel †.

Umril je 13. t. m. najpomembnejši voditelj
 nemške socialne demokracije August Bebel.
 Rojen l. 1840 postal je Bebel drahtslerski moj-
 ster in se takoj delavskega gibanja udeležil. Tek-
 kom let postal je ta izredno zmožni in delavni

August Bebel

mož najpomembnejši politik svoje stranke. Kot
 pisatelj je žel mnogo uspeha. Mnogokrat zaradi
 političnih zločinov obsojen, obstal je do smrti
 zvest svojim revolucionirskim načelom.

Novice.

Kratkočasnica. Smetekov Juri ravno raz-
 baše gnoj z voza, ki ga je pripeljal za repo.
 Mimo pride grajščinski „jager“ z dvema psoma,
 „Floro“ in „Kaktusom.“ Kar naenkrat se za-
 kadi Flora v mirnega Jurčeta ter ga hoče za-
 grizniti. Naš Juri ne razume šale ter ji pože-
 ne svoje vile v žrelo. Črez nekaj dni uboga
 Flora pogine. Ta zadeva pride k sodnijski ob-
 ravnavi. Sodnik reče našemu oratarju: „Zakaj
 ste bili tako surovi; Vi bi bili lahko z obrnje-
 nim delom Vašega orodja, namreč s „štilom“
 se branili proti psu?“ — „Gospod sodnik“ pravi
 naš Juri, „gotovo bi bil to storil, ko bi tudi
 pes šel z zadnjim delom, namreč z repom proti
 meni!“ Sodnik se nekoliko nasmeje ter ga po-
 polnoma oprostí.

Kako se je pred 50 leti poslance plačevalo.
 Kmeti ki volilni okraj Busk v Galiciji izvolil
 si je l. 1861 kmeta Zacharajko kot deželnega
 poslanca. Poslanec jim je obljubil, da bode do-
 segel razdelitev plemenitaških veleposestev. Se-
 veda možakar tega ni mogel doseči in je v de-
 želnem zboru igral vlogo ribe. Ko je prišel Za-
 charajko po zaključenem zasedanju domu, doži-
 vel je prav neprijetno presenečenje. Kmetje za-
 htevali so od njega cesarjevo pismo s pečati, ki
 bi dalo kmetom plemenitaške travnike na raz-
 polago. Tega jim poslanec ni mogel dati. Kmet-
 je čelega okraja so potem sklenili, da se mora
 lenega poslanca s tem kaznovati, da se mu jih
 48 podeli z debelo palico po zadnici. In res se
 je to tudi zgodilo. Zacharajko pri prihodnjih

volitvah ni hotel več kandidirati. Razumemo!
 Sicer pa bi bilo krasno, ko bi kmetje i danes
 taka sredstva zoper lene poslance rabili. Sakra-
 bolt, to bi pokalo po lenih grbah štajerskih
 slovenskih deželnih poslancev. Miha Brenčič bi
 se nam naravnost smilil, kajti hodil bi okoli z
 oteklim koncem hrbta, da bi bil joj . . .

Lepa kazen. Trgovci brati Schwarz v Offen-
 burgu so bili zaradi hitopapljenja špirta zasa-
 čeni in obtoženi. Sodnja jih je kaznovala
 strogo; naložila jim je namreč globo v znesku
 916 589, torej skoraj enega milijona markov.
 Obenem je oblast ves najdeni špirit zaplenila.

17 oseb utočilo. V pristanu Svinemünde
 preobrnil je vihar barko; 22 oseb je padlo v
 vodo. Zamoglo se jih je le 5 rešiti, medtem ko
 so vsi ostali našli svoj grob v morju.

Grof — sodar. V neki mali hiši v vasi
 Mako na Ogrskem pričel je grof Pavel Maisay
 pl. Herkenley izvrševati sodarsko obrt. Družina
 Maisay dobila je od cesarja Maksimilijana gro-
 fovski naslov in velika posestva. Člani družine
 zapravljali so kakor blazni in so konečno vse
 nezmerao premoženje zapravili. Grofu Pavlu ni
 nič ostalo; zato se je izučil sodarskega roko-
 delstva, katerega zdaj kot mojster izvršuje.

V Ameriki vlada v nekaterih pokrajinah
 naravnost grozovita vročina. Zlasti hudo trpijo
 v državah Kansas ter Missouri. Mnogo ljudi za-
 dene kap vled vročine. V senci znaša vročina
 47½ gradov Celzija.

4 otroke nakrat porodila je žena nekega
 zagrebškega stražnika. Vsi štirje novorojenčki
 so umrli.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Vbogi Ptujčani! Zdaj jih bodejo pa kleri-
 kalni prvaki prav kmalu pohrustali in nič ne
 bode od njih ostalo, k večjem par kosti . . .
 Ptujski klerikalci namreč „organizirajo“ zdaj vse,
 prav vse. Najprej so „organizirali“ pobožne
 „Marijine device“ od 50. leta naprej, katerih de-
 vištvo je večidel od strokovnjakov garantirano
 ter potrjeno. Potem so „organizirali“ mlajše
 „device“, katerih devištvo ni tako garantirano,
 ker se je po raznih okoliških plesiščih oprušilo
 in osmutilo. Pa to nič ne dene: klerikalci no-
 sijo krščanstvo na jeziku, devištvo pa na plavem
 pantelcu. . . Potem so „organizirali“ ptujski
 klerikalci posojilnico v kloštru, ki je bila tako
 potrebna, kakor peto kolo pri vozu. Pa gospod
 Pšunder so rekli, da gré pot v nebesa le skozi
 vrata te posojilnice. . . In klerikalci so še na-
 prej „organizirali“. S težkim trdom spravili so
 „čuke“ skupaj, junaške „čuke“, ki se ne bojijo
 nikogar, k večjem policijskega psička ptujkega.
 To vse so naši klerikalci organizirali. Naštemo
 torej še enkrat: prvič device v „nevarni staro-
 sti“ (+ 50), drugič device „hmhmhm“ (s prahom
 iz plesišč), tretjič klošterske posojilničarje, ki
 imajo pod vsakim ciglom na svoji strehi 20
 kronski zlati tukat; četrtič korajžne „čuke“, ki
 so nekaka lajbgarda debelih klerikalcev. Sakra-
 bolt, škoda je pa res, da klerikalci ne organi-
 zirajo tudi „čukovke“. Kako lepo bi izgledale
 gotove zdaj že zopet nedolžne device starejših
 letnikov v „čukovski“ uniformi! Kje je klerikalni
 „hosenrok“? Sakrabort, to ustanovitev bi pa
 še radi doživeli! Kako nežno bi bilo, ako bi
 kakšnja kakor siromakova peč otekla faravska
 kuharica po telovadni lojtri plezala; ali pa
 kakšnja zarjavela, napol posušena devica, ki bi
 čez kozo skakala. Ej, to se mora uresničiti, —
 preje ne bomo mirovali, da se to uresniči!
 Kér od političnih duhovnikov v Ptuj ne moremo
 zahtevati, da bi sklepali o vprašanju, je li pa-
 šejo „čukovske“ hlače „organiziranim“ devicam,
 — zato upamo, da bode vodstvo ptujkega
 „Narodnega doma“ to malo kočljivo vprašanje
 rešilo. Kajti ta sicer „liberalni“ (hmhm!) „Na-
 rodni dom“ se je dal „čukom“ za telovadbo
 na razpolago; zakaj ne še „čukovkam“? Go-

prebave, potem naj se vzame Fellerjeve odva-
 jalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elza-kroglice“,
 od katerih stane 6 škatlic franko 4 kron. Oba
 preparata pošilja pristna edino apotekar E. V.
 Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Re - - - -